

ב"ל (באר-שבע) 26498-03-12 - ד.ג. נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 26498-03-12 - ד.ג. נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע

ב"ל (באר-שבע) 26498-03-12

ד.ג. (-)

ע"י ב"כ - עו"ד אשרף שייח' יוסף

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[30.01.2013]

כבוד השופט יוסף יוספי

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 23/02/2012, אשר דחתה את ערר

המערערת.

2. הוועדה לעררים נשוא הערעור נדרשה למלא אחר הוראות פסק הדין מיום 27/12/2011 (אשר ניתן בתיק בל
20887-09-11), במסגרתו נקבע כי עניינה של המערערת יוחזר לוועדה הרפואית לעררים על מנת שתפעל כדלקמן:

"הוועדה תשלים את מלאכתה ותסביר החלטתה והסתירה העולה בין קביעתה לבין האמור במכתבו של ד"ר גולד מיום
16/02/2010, בו נכתב כי "נרדמת רק בעזרת לווריון" "יש קשב וערנות יתר..." . מזה שבוע נוטלת 10 מ"ג פקסט

שגורם לה להרגשת "אדישות" כמו כן מקבלת ואבן ביום ולריון בלילה..."

המערערת וב"כ יוזמנו להופיע בפני הוועדה ולטעון טענותיהם בעניין דלעיל. החלטת הוועדה תהיה מפורטת

ומנומקת."

3. בעקבות פסק הדין התכנסה הוועדה לעררים ביום 23/02/2012. הוועדה רשמה את תלונות המערערת, וסיכמה

את מסקנותיה כדלקמן:

"הוועדה עיינה בפסק הדין בית הדין לעבודה מיום 27/12/2011 ושמעה את המערערת.

הוועדה חזרה וקראה במכתבו של ד"ר גולד מיום 16/02/2010. המכתב נכתב כחודשיים ושבוע לאחר התאונה, אז הייתה הימנעות חלקית מנהיגה. היו הפרעות שינה כפי שמפורט בפסק הדין אבל אלו ממצאים חלקיים של P.T.S.D להם לא הייתה עדות בבדיקת הוועדה מיום 23/12/2010 עשרה חודשים מאוחר יותר. לדעת הוועדה בניגוד למכתבו של ד"ר גולד לא מדובר ב-P.T.S.D בהעדר התנהגות הימנעותית (המערערת חזרה לנהוג לעבודתה) (בהעדר סימני עוררות יתר והיעדר זכרונות חודרניים). גם אם מחמת הספק על פי מכתבו של ד"ר גולד מיום 16/02/2010 התקיימו קריטריונים אבחנתיים של P.T.S.D מדובר בהפרעה זמנית וחולפת בגינה קיבלה המערערת דמי פגיעה עד 08/03/2010 ולאור הספק כפי שנאמר לעיל הוועדה קובעת נכות זמנית בשיעור 10% מיום 09/03/2010 ועד ליום 31/07/2010. הקריטריונים האבחנתיים ל-P.T.S.D או להפרעה נפשית המקנה אחוזי נכות נפשיים חסרים בבדיקת הפסיכיאטר בחוות דעתו בדרג אובדיקת הקלינית של הוועדה והמערערת חזרה לעבודה מלאה ללא פגיעה תפקודית כל שהיא ולא נותרו ממצאים המקנים אחוזי נכות נפשית הקשורים סיבתית לתאונה הנדונה.

לסיכום, הוועדה קובעת נכות זמנית בשיעור 10% מיום 09/03/2010 ועד ליום 31/07/2010 ולאחר מכן לא נותרה נכות".

4. עיקר טענות ב"כ המערערת

א. הוועדה לא מילאה אחר הוראות פסק הדין. הוועדה לא שללה את ממצאיו של ד"ר גולד, אך הסבירה קביעתה בחלוף הזמן בין מועד מכתבו של ד"ר גולד למועד הבדיקה שנערכה על ידי הוועדה. טענה הוועדה עת הסיקה כי חלה הטבה במצבה של המערערת לאחר מועד הבדיקה של ד"ר גולד.

ב. הוועדה התעלמה מהעובדה שהמערערת עדיין נוטלת תרופות פסיכיאטריות.

ג. הוועדה לא התייחסה כדבעי לתלונות המערערת.

5. עיקר טענות ב"כ המשיב

לטענת ב"כ המשיב, דין הערעור להידחות. הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין, ולא חלה כל טעות משפטית

בהחלטת הוועדה. מדובר בהחלטה רפואית מפורטת ומנומקת.

דין והכרעה

6. החלטת הוועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור בפני בית הדין האזורי לעבודה בשאלה משפטית בלבד, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה - 1995. עוד נפסק, כי קביעת דרגת נכות היא בסמכותה של ועדה רפואית ולא בסמכות בית הדין.

7. בית הדין, במסגרת סמכותו לדון ב"שאלה משפטית" בלבד, בוחן האם הוועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרזה

מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה.

- ראה: עב"ל (ארצי) 10014/98 יצחק הוד - המוסד, פד"ע לד' 213.
היינו, בית הדין נעדר סמכות לדון ולהכריע בהיבט הרפואי של קביעת הנכות.
8. משהוחזר עניינו של המערער על ידי בית הדין לוועדה לעררים בצירוף הוראות, על הוועדה להתייחס אך ורק לאמור בהחלטת בית הדין, ואל לה לוועדה להתייחס לנושאים שלא פורטו באותה החלטה.
ראה: דב"ע (ארצי) נא 29-0 מנחם פרנקל - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כד' 160.
9. לאחר שעיינתי בהוראות פסק הדין מיום 27/12/2011, בטענות הצדדים ובפרוטוקול הוועדה נשוא הערעור, הגעתי למסקנה כי הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין, ואפרט.
הוועדה התייחסה למכתבו של ד"ר גולד מיום 16/02/2010. הוועדה ציינה, כי המכתב נכתב כחודשיים ושבוע לאחר אירוע התאונה, ונכון לאותו מועד הייתה הימנעות חלקית מנהיגה וכן הפרעות שינה. לדעת הוועדה, מדובר בממצאים חלקיים בלבד של P.T.S.D, וממצאים אלו לא נמצאו בבדיקה שערכה הוועדה למערערת ביום 23/12/2010 (עשרה חודשים מאוחר יותר). הוועדה קבעה, כי אינה מקבלת את אבחנתו של ד"ר גולד בדבר P.T.S.D, וזאת בנימוק של היעדר התנהגות הימנעותית. הוועדה ציינה, כי המערערת חזרה לנהוג לעבודתה. הוועדה הוסיפה, כי גם אם תקבל מחמת הספק את האמור במכתבו של ד"ר גולד לפיו התקיימו קריטריונים אבחנתיים ל-P.T.S.D, הרי שמדובר בהפרעה זמנית וחולפת, אשר בגינה קיבלה המערערת דמי פגיעה, וכן הוענקה לה נכות זמנית.
הוועדה ציינה, כי המערערת חזרה לעבודה מלאה ללא פגיעה תפקודית כל שהיא, וקבעה כי לא נותרו ממצאים המקנים אחוזי נכות נפשיים הקשורים סיבתית לתאונה.
החלטת הוועדה מפורטת ומנומקת כדבעי, ואין מקום להתערב בהחלטת הוועדה מחמת טעות משפטית, מאחר ולא נפלה טעות כזו.
10. אשר על כן, משמילאה הוועדה אחר הוראות פסק הדין, דין הערעור להדחות.
11. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
12. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.
ניתן היום, י"ט שבט תשע"ג (30 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.